

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXII. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. CHRISTOPHORVS
CORQUERA.

Italus Ba-
roli 21. Julij
1639.

Italia.
Charis.

Sancti.

Mortific.

Charitas.

IN Barolitano collegio per ipsos 46. annos magno virtutis præstantissimæ nomine vixit. Adolefcens, aliquando in ediam, etiam triduo, cum vno, alteroûe panis frustulo tolerauit. Gaudebat si quid alij haberent quo vires rescicerent: ipse nihil præter quotidiana attingebat. Tres, ac triginta cælitates delegerat præcipuâ religione colendos eo serè modo, vt appetente cuiuspiam ex illis festo per 8. dies à carniûm esu abstinens, quotidie se verberaret, & lintea è lecto abiceret. Quicquid arduum habet exercitia charitatis, ipse primò sibi deberi aiebat siue noctu siue interdium. Nobili viro segetes à caloribus aridas

exuri questo, eoq̄ue mœstiori; Bono animo esto, inquit, hac nocte affluenter Deus segetes opportunâ pluuiâ recreabit: atque vt maiore gaudio tecumulem, spero aioq̄ue te à Deo masculâ prole beandum. Vtrumque affirmavit euentus. Fœminæ vterumgerenti neque conscia masculumne ferret, an fœminam dixit, velle se proli nomen dare Ignatij; & verò illa masculum enixa est. Eidem postea iterum grauidæ hunc, inquit, Franciscum vocabimus. Respondet prædictioni & hic partus masculus: Tertio grauida Patrem de nomine consuluit: at ille rem silentio dissimulanter inuoluit. & illa fœminam peperit. Mortui P. Christophori corpus septimo ab obitu mense viuudum, ac recens repperitum est arcâ licet ita putridâ, vt in alia noua condi debuisset.

Prædicit.

Belga
gis S.
noci
lij 163
Soc. 8.

B. V.

Mortific.

Mort.

Castit.

B. V.

XXII. DIE IULII.

P. BARTHOLOMÆVS
COCHIVS.

22. Iulij Hi-
spanus Ma-
ioricæ. 1587.
Soc. 30.

Cancio.

Mortific.
Situ.

Exempli sanctimoniam, & dicendi felicitate magnam frugem fecit. Vnâ illius cõcione octo obscœnæ mulierculæ aliquando conuersæ. Ad de mitigandos discordiosæ simultatis furores videbatur aptus natus, & ad lites autoritate suâ terminandas, ita vt Proverbio iactaretur; *Ipsè dixit*; & communis Patriæ Pater diceretur. Incredibili siti laborabat à diro hydrope accensâ; nunquam tamen, vel sæpius, vel plus guttulâ vllâ admisit (etiam cum præsser, aut ad populum diceret) quàm quantum Medicus, & Va-

lerudinarij minister iubebant. Aderat Morienti Alphonsus Rodriques, & cælos apertos videre sibi visus est vt à cælitibus exciperetur anima P. Bartholomæi morientis.

Mort.

FRANCISCVS
DE MONTALBO. SCHOL.

HVnc Villagartienfis Domus annuæ aiunt nullâ letalis noxæ labe vnquam contaminatum; eundemque visum subire cælestem gloriam triumpho insigni, palmâ quoque pulcherrimâ spectabilem.

Hispanus
Villa-Gartien-
22. Iulij
1627.

Mort.

M. FRAN-

Sabat.

Mort.

Italus
bonæ
Iulij
stat.
Soc. 2.

**M. FRANCISCVS
VANDEN BRANDEN.**

Cvm Deiparam enixè amaret, atque in scholis nostris ante initam Societatem de illius cultu permulta sapè audiret, multa in eius honorem præstabat quotidie. Inter alia illud de illo fertur, quod per annum Beatissimæ Virginis honori & amori in ediam sibi indixerit à pomis, nucibus, abis- que fructuum cupediis, quibus ætas illa vel maximè oblectatur; vt pio isto obsequio quale quale sui palati, seu fructuum illorum sacrificium Deo, per Dei Matrem, offerret. Ancillam, quam domi procacè aduerterat, timebat impensè, eoque parentes tandem perpulit vt illam sua sibi habere iuberent. Nunquam domo abiit nisi venià à parentibus impetratâ. In Societate nihil arduum esse credebat, quod ope Deiparæ pervincere se posse non speraret: eiusque armatus auspiciis, atque ductu nihil diffidenter aggrediebatur, nil non feliciter ad finem deducebat. Ipris cum doceret, B.V. statuat per sodales Angelicos erigi curauit in scholarum arca, publico **MARIA** pietatis inuitamento: & coram illa diebus Sabbati cereum accendit. SS. Sacramentisapè visendi tenereque colendi, paupertatis, temporis, librorum, suauissimæ comitatis amantissimus; si excandescere se sentiebat, silentio se domabat. *Æger; ô me felicem, inquit, morior religiosus.*

**P. FRANCISCVS
TAMBRINVS.**

CAltanifettense in patria sua collegium aliquot millibus aureorum iuuit; pietatis; & sacro cuidam silentio

(etiam cum Rector Collegio præf- set) attemperatè addictus. S. Xaue- rium vnice colebat iam inde à puero: nempe posteaquam in profundum ar- ctumque puteum prolapsus ac in cœ- no istic, & aquâ volutatus, vidit ho- minem eo cultu, quo pingitur S. Xa- uerius lineâ veste, quam superpelli- ceum vocamus; stolâque amictus; qui manu Francisco porrectâ, illum aquis iammersum eduxit, vt super aquam emergeret mox inde so spes extractus.

S. Xaverium.

**T H O M A S
NICOFORI.**

Svb disciplina Seminarij educatus, multum ante, ac post initam So- cietatem operæ industriæque artulit ad commoda rei Christianæ apud Iaponios. Idcirco exilium, & æumnas à suis ciuibus odio fidei illatas susti- nuit. Postliminiò redux ab exilio, Nangasachi flammis addictus, & vi- nus illustri morte in igne consumptus est.

Iapon. Nã- galachi. 22. Iulij. 1633.

Fides.

**P. RAYMVNDVS
GVIRBAL.**

In erudienda iuuentute, ac effusâ erga pauperes charitate laudatè versatus est, simplicitate animi, tran- quillâ suauitate, humilitate ac indu- striâ insignitè conspicuus. Eximie il- lius charitatis fœtus Billomi fuit (vt aiunt literæ Billomenses) pius ille ma- tronarum cœtus (*miseri cordia vocant*) iis legibus institutus, vt per illas pau- perum saluti ac necessitati abundè, ac prouidenter occurratur.

Gallus. Bil- lomi. 22. Iulij 1656. ætat. 64. Soc. 46.

Zelus.

Charitas.

P. EMMANVEL

MARTIVS.

Iustitanus
in Malabar.
Trichelo-
pali. 22. Iulij
1656. ætat.
63.

Fides.

Oratio.

Mortific.

AB anno 1624. in India, & ab anno 1625. in Malabarica Prouincia laborauit, alterum eius fulcrum post P. Robertum Nobilium. Multa pro fide istic scripsit: multa pro eadem perpressus est. Quater ea propter detrusus in carcerem, quod eam doceret; bis adeo sanuum in modum vapulauit, vt sanguis illi per varias corporis partes erumperet; cicatricibus diu durantibus, & facie tota liuidâ. Quater ductus in exilium publico populi subfannantis ludibrio expositus est, fune arque lapidibus e collo pendentibus; ipse interea plenus liquidissimæ voluptatis. Orabat assidue. Nec deest qui iuratus affirmet; illum à se visum raptum, sublimemque in aère cum oraret. Nunquam vultu, aut vocem perturbatione vllâ mutauit, semper sibi simillimus. Totis triginta, & amplius annis quibus istic laborauit, nunquam vestes ad nocturnam quietem exiit; nunquam lectulum habuit, pallio terraque contentus, etiam cum febribus aestuaret. Totis iisdem 30. & amplius annis nunquam carnibus, aut piscibus vesci voluit. Et dici potest perpetuo ferè ieiunasse; cum ad refectiuunculam

nonnisi paruulum è milio panem admitteret, per dies plures nullo alio cibo refectus. Itinera pedibus exantabat, nullâ die prætermisâ quin virgineo suo corpori flagris inflicis veluti pensum quotidianum persolueret. Nunquam vlli vlla in re molestus fuit: nulli aliquid perenti vnquam quicquam negauit, si præstare id posset. Quicquid ad suos vltus habebat, dispersit dedit pauperibus, paucissimis ipse contentus. Quinque templa erexit. Totis diebus erudiendo suo gregi intentus, cum illo preces ac examen conscientiaë instituebat, adeo perfectè his functus, vt Christiani ex eius disciplina profecti ipsis etiam Societatis tyronibus propè pares essent, & exemplo ad fidem non paucos ipsi quoque pertraherent. A Ioguis sacrificulis, illum plenum idolorum à conuersis acceptorum saccum domi habere questis, ad necem questus, non à Christianis modò sed & à multis Ethnicis defensus est, qui nempe virtutem in illo suspiciebant, & amabant. Lignea sella quâ vtebatur, etiamnum in veneratione est apud Christianos qui se ab illo lustratos in gloria suæ parte ponunt: qui etiam templum super illius tumulum erexere, non quidem illius nomine, sed vt se ac suos ad fidem, ac virtutem, illius etiam viri memoria excitarent.

XXIII. DIE IULII.

P. ANTONIVS

LOPEZ.

Hispanus in
Peruana.
23. Iulij
1596. ætat.
31. Soc. 32.

DOctrinâ, sui demissione, zeli magnitudine, latè percrebescente sanctimoniam famâ conspicuum Antonium, arduis peregrinationibus

magnas Indis utilitates artulisse dicunt cum aliâ, tum anni 1596. literas; vbi etiam clerici, - qui frequentes ad eius exequias confluxerant, aiunt eius cadauer admirabilem odorem fragrantiam emisisse. Epistola verò anni 1609. hominis meminit, qui se Lopezij peregrinabundi comitem sæpe numero